

Til § 2.

Da Iværksættelsen af de nævnte Sikkerhedsforanstaltninger er i vedkommende Virksomheds egen Interesse, og da Beskyttelsen skal ske som et Led i Virksomhedens Drift, bør som i § 2 foreslaaet de dermed forbundne Udgifter afholdes af vedkommende Virksomhed eller Institution.

Til § 3.

Straffen for Undladelse af at gennemføre de af Politiet paabudte Sikkerhedsforanstaltninger foreslaas fastsat til Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar.

I Stk. 2 fastsættes det derhos, at Politiet for det Tilfælde, at Virksomheden eller Institutionen ikke skulde efterkomme de af Politiet givne Paalæg, kan træffe de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger, saaledes at Udgiften derved paahviler vedkommende Institution eller Virksomhed.

Til § 4.

Som nævnt vil det væsentligste Led i Beskyttelsen være Bevogtning. Det er derfor af Vigtighed, at Bevogtningsmandskabet er paalideligt, og at det har Myndighed til at gennemføre Bevogtningen. Det foreslaas derfor i § 4, at det antagne Bevogtningsmandskab skal godkendes af Politiet. Endvidere foreslaas det, at Justitsministeren kan fastsætte, at der tillægges

Bevogtningsmandskabet en begrænset Politimyndighed inden for Virksomhedens Omraade. En saadan Politimyndighed kræver, at Bevogtningsmandskabet nøje instrueres om dets Opgaver og Beføjelser, og det foreslaas derfor i Stk. 2, at Politiet efter Forhandling med vedkommende Virksomheds Ledelse for hver Virksomhed skal udfærdige en Instruks for Bevogtningsmandskabet.

Som Følge af det offentlige Interesse i Bevogtningen og af, at der tillægges Bevogtningsmandskabet visse offentligretlige Beføjelser, bør Overtrædelser af den givne Instruks ikke blot være et Mellemværende mellem Arbejdsgiveren og Vagtmanden, som kan medføre Vagtmandens Afskedigelse, men der bør være Hjemmel til at straffe saadanne Overtrædelser. Det foreslaas derfor i Stk. 2, 2det Pkt., at Overtrædelse af Instruksen straffes med Bøde eller Hæfte.

Til § 5.

Det foreslaas her, at Bøder tilfalder Statskassen, og at Sager om Overtrædelse af Loven behandles som Politisager. Endvidere foreslaas der ligesom i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1940 § 2, Stk. 3, og en Række senere Love en udvidet Adgang til Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse og Fængsling samt en Adgang til Beskikkelse af Forsvarer, naar der nedlægges Paastand om Idømmelse af Fængselsstraf.